

ЗАРЕЄСТРОВАНО
Міністерством
юстиції України
Наказ від „19„11 2007р.

№ 1177/5

Свідоцтво № 038-т.с.

ЗАТВЕРДЖЕНО
Рішення Президії Всеукраїнської
громадської організації „Національна
сільськогосподарська палата України”

11 вересня 2007р.

Президент Всеукраїнської громадської
організації „Національна
сільськогосподарська палата України”

М.В.Гладій

РЕГЛАМЕНТ
постійно діючого третейського суду
при Всеукраїнській громадській організації
«Національна сільськогосподарська палата України»

Київ – 2007р.

Розділ I. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Принципи третейського судочинства

1.1 Третейський розгляд здійснюється на основі принципів законності, незалежності третейських суддів, рівності сторін, змагальності, обов'язковості рішень третейського суду для сторін, конфіденційності, арбітрування, всебічності, повноти та об'єктивності вирішення спорів.

1.2. Розгляд справ проводиться у відкритому засіданні. У разі, коли проти відкритого розгляду справи третейським судом хоча б однією стороною висунуто заперечення з мотивів додержання та збереження комерційної або банківської таємниці, забезпечення конфіденційності інформації, справа розглядається у закритому засіданні.

1.3. Місцем проведення третейського розгляду є місцезнаходження третейського суду або інше, обране сторонами спору.

1.4. Розгляд справ у третейському суді провадиться українською мовою, якщо інше не передбачено угодою сторін про передачу спору на розгляд третейського суду.

Сторона, яка подає документи чи письмові докази іншою мовою, повинна забезпечити їх переклад на українську мову чи мову третейського розгляду.

1.5. Учасниками третейського розгляду є сторони (позивачі і відповідачі) та їх уповноважені представники. Питання щодо участі третіх осіб та їх процесуальні права у третейському розгляді вирішуються третейським судом при вирішенні конкретного спору. Третя особа бере участь у третейському розгляді добровільно і не користується правом оскарження рішення третейського суду.

Розділ II. ПІДСТАВИ ПЕРЕДАЧІ СПРАВИ ДО РОЗГЛЯДУ В ТРЕТЕЙСЬКИЙ СУД

Стаття 2. Право передачі спору на розгляд третейського суду

2.1. Спір може бути переданий на розгляд третейського суду за наявності між сторонами третейської угоди, яка відповідає вимогам цивільного і господарського, матеріального і процесуального права та Положення про постійно діючий третейський суд при Всеукраїнській громадській організації „Національна сільськогосподарська палата України”.

Спір може бути переданий на вирішення третейського суду до прийняття компетентним судом рішення у спорі між тими ж сторонами, з того ж предмета і з тих самих питань.

Стаття 3. Підвідомчість спорів

3.1. До третейського суду можуть звертатися юридичні та фізичні особи, що пред'явили позов про захист своїх порушених чи оспорюваних прав або охоронюваних законом інтересів.

3.2. Третейський суд може розглядати будь-який спір між сторонами, який виникає з цивільних та господарських правовідносин, та віднесений до його компетенції згідно чинного законодавства України, за винятком:

справ у спорах про визнання недійсними нормативно-правових актів;

справ у спорах, що виникають при укладанні, зміні, розірванні та виконанні господарських договорів пов'язаних із задоволенням державних потреб;

справ, пов'язаних з державною таємницею;

справ у спорах, що виникають із сімейних правовідносин, крім справ у спорах, що виникають зі шлюбних контрактів (договорів);

справ про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом;

справ, однією зі сторін у яких є орган державної влади, орган місцевого самоврядування, державна установа чи організація, казенне підприємство;

інших справ, які відповідно до закону підлягають вирішенню виключно судами загальної юрисдикції або Конституційним судом України;

справ, коли хоча б однією із сторін спору є нерезидентом України.

Стаття 4. Види і форма третейської угоди

4.1. Третейська угода може бути укладена у вигляді третейського застереження в договорі, контракті або у вигляді окремої письмової угоди

4.2. Третейська угода може також містити спеціальні положення з окремих процесуальних (процедурних) питань, стосовно яких цей Регламент дозволяє сторонам на власний розсуд та за взаємною згодою відступати від його приписів.

Якщо сторони не домовилися про інше при передачі спору до третейського суду, спір розглядається в порядку, визначеному цим Регламентом.

4.3. Третейська угода укладається у письмовій формі.

4.4. Третейська угода вважається укладеною, якщо вона міститься в документі, підписаному сторонами або така угода укладена шляхом обміну листами, телеграмами, повідомленнями з використанням електронних засобів зв'язку, що забезпечують фіксацію волевиявлення сторін, а також шляхом направлення відзиву на позовну заяву, в якому одна із сторін підтверджує наявність третейської угоди, а інша проти цього не заперечує.

4.5. Посилання у договорі, контракті на документ, який містить положення про передачу спору до третейського суду, визнається третейською угодою (застереженням), за умови, що такий документ укладений у письмовій формі і це посилання є таким, що робить третейську угоду частиною договору.

4.6. Недійсність окремих положень договору, контракту, що містить третейське застереження, не тягне за собою недійсність такого третейського застереження.

4.7. Якщо третейська угода укладена у вигляді третейського застереження, то вона вважається невід'ємною частиною угоди і щодо неї діють такі самі правила правонаступництва, що й до угоди в цілому.

Якщо третейська угода укладена у вигляді окремої угоди, то у разі заміни кредитора у зобов'язанні останній повинен повідомити кредитора про її існування. Зміна третейської угоди в такому випадку можлива лише за умови явно вираженої згоди іншої (інших) сторони (сторін) угоди.

4.8. Обмін документами та письмовими матеріалами між сторонами, а також між сторонами і третейським судом чи третейськими суддями здійснюється у порядку, погодженому сторонами, і за вказаними ними адресами.

4.9. У разі недодержання правил, передбачених цією статтею, третейська угода є недійсною.

Розділ III. ФОРМУВАННЯ СКЛАДУ ТРЕТЕЙСЬКОГО СУДУ

Стаття 5. Призначення (обрання) третейського суду

5.1. Порядок утворення складу третейського суду для вирішення відповідного спору визначається третейською угодою, умови якої відповідають цьому Регламенту.

5.2. Сторони мають право вільно призначати чи обирати третейський суд та третейських суддів. За домовленістю сторін вони можуть доручити третій особі (юридичній або фізичній) призначення чи обрання третейського суду чи третейських суддів. Для призначення чи обрання третейських суддів у кожній справі необхідна їхня згода. Призначення чи обрання третейських суддів здійснюється із затвердженого в установленому порядку Списку третейських суддів.

Стаття 6. Склад третейського суду

6.1. Склад третейського суду формується шляхом призначення чи обрання третейських суддів, судді третейського суду.

Третейський суд може розглядати справи у складі одного третейського судді або в будь-якій непарній кількості третейських суддів

6.2. Сторони мають право самостійно визначати чисельний склад третейського суду та узгодити процедуру призначення третейських суддів за умови дотримання ними положень цього Регламенту.

Стаття 7. Формування складу третейського суду

7.1. Формування складу третейського суду для вирішення спору здійснюється в порядку, погодженому сторонами.

7.2. Якщо сторони не дійшли згоди, то формування складу третейського суду здійснюється в такому порядку:

- при формуванні третейського суду у складі трьох і більше третейських суддів кожна із сторін призначає чи обирає рівну кількість третейських суддів, а обрані у такий спосіб третейські судді обирають ще одного третейського суддю для забезпечення непарної кількості третейських суддів.

- якщо одна із сторін не призначить (не обере) належної кількості третейських суддів протягом 10 днів після одержання прохання про це від іншої сторони або якщо призначені (обрані) сторонами третейські судді протягом 10 днів після їх призначення (обрання) не оберуть ще одного третейського суддю, то розгляд спору в третейському суді припиняється і цей спір може бути переданий на вирішення компетентного суду;

- якщо спір підлягає вирішенню третейським суддею одноособово і після звернення однієї сторони до іншої з пропозицією про призначення (обрання) третейського судді сторони не призначать (оберуть) третейського суддю, то розгляд спору в третейському суді припиняється і цей спір може бути переданий на вирішення компетентного суду.

7.3. Головуючий складу третейського суду у справі та третейський суддя у випадку, передбаченому абзацем першим п.7.2. цієї статті, обирається не менш як двома третинами від призначеного (обраного) складу третейського суду шляхом відкритого голосування.

Стаття 8. Підстави відводу чи самовідводу третейського судді

8.1. Третейський суддя не може брати участі у розгляді справи, а після його призначення (обрання) підлягає відводу чи самовідводу:

- якщо він особисто чи опосередковано зацікавлений в результаті розгляду справи;
- якщо він є родичем однієї із сторін або інших осіб, які беруть участь у справі, або перебуває з цими особами чи сторонами в особистих стосунках;
- на його прохання або за спільним рішенням сторін;
- у разі встановлення стороною обставин, які дають їй підстави вважати упередженим або необ'єктивним ставлення третейського судді до справи, про яке сторона дізналася після його обрання чи призначення;
- у разі тривалого, більш як один місяць від дня призначення чи обрання, невиконання ним

обов'язків третейського судді у конкретній справі;

- у разі виявлення невідповідності третейського судді вимогам, встановленим ст.18 закону України „Про третейські суди” та ст. 8.4. Положення про Постійно діючий третейський суд при Всеукраїнській громадській організації „Національна сільськогосподарська палата України”;

- якщо третейський суддя бере участь у вирішенні спору, який прямо чи опосередковано пов'язаний з виконанням ним службових повноважень, наданих державою.

Жодна особа не може бути третейським суддею у справі, в якій вона раніше брала участь як третейський суддя, але була відведена чи заявила самовідвід із зазначених вище причин.

Стаття 9. Порядок відводу третейського судді

9.1. У разі звернення до особи за отриманням згоди на обрання чи призначення її третейським суддею у конкретній справі, ця особа повинна повідомити про наявність обставин, які є підставами для відводу чи самовідводу відповідно до ст. 19 Закону України „Про третейські суди” та ст.8 цього Регламенту, та повідомити про це сторони по даній справі.

9.2. Сторона може заявити про відвід обраного нею третейського судді лише у разі, якщо обставини, які є підставою для відводу, стали відомі їй після його призначення чи обрання. Мотивована заява про відвід третейського судді має бути подана стороною протягом трьох днів після того, як цій стороні стали відомі обставини, які є підставою для відводу третейського судді.

9.3. Заява про відвід подається третейському судді, кандидатура якого відводиться, або Голові третейського суду.

9.4. Якщо протягом 10 днів після відводу третейського судді сторони не погодять іншої кандидатури, спір може бути переданий на вирішення компетентного суду.

9.5. Підстави та порядок відводу секретаря судового засідання визначаються за угодою сторін третейського розгляду для вирішення відповідного спору.

Стаття 10. Припинення повноважень третейського судді, складу третейського суду

10.1. Повноваження третейського судді припиняються:

- за погодженням сторін;
- у разі відводу чи самовідводу ;
- у разі набрання законної сили обвинувальним вироком суду щодо нього;
- у разі набрання законної сили судовим рішенням про визнання його обмежено дієздатним чи недієздатним;
- у разі його смерті, визнання його безвісно відсутнім або оголошення померлим рішенням суду, що набрало законної сили.

10.2. У разі, якщо повноваження третейського судді припинені відповідно до положень цієї статті, інший третейський суддя призначається чи обирається за загальними правилами.

10.3. Повноваження складу третейського суду, яким вирішувався спір, припиняються після прийняття ним рішення по конкретній справі.

Стаття 11. Відповідальність третейських суддів за невиконання своїх обов'язків

11.1. У разі невиконання або неналежного виконання третейським суддею своїх обов'язків визначених законом України „Про третейські суди” та цим Регламентом чи контрактом, без поважних причин він несе дисциплінарну відповідальність передбачену цим Регламентом, крім випадків, коли дії третейських суддів містять ознаки складу правопорушень, за вчинення яких законом передбачено адміністративну чи кримінальну відповідальність.

11.2. До третейських суддів застосовуються такі види дисциплінарних стягнень:

- догана;
- припинення повноважень третейського судді і виключення його із Списку третейських суддів постійно діючого третейського суду при Всеукраїнській громадській організації „Національна сільськогосподарська палата України”.

11.3. Рішення про притягнення третейського судді до дисциплінарної відповідальності і накладення дисциплінарного стягнення у формі догани приймає Президент Всеукраїнської громадської організації „Національна сільськогосподарська палата України” за поданням Голови третейського суду.

11.4. Рішення про припинення повноважень третейського судді і виключення його із Списку третейських суддів третейського суду за невиконання або неналежне виконання своїх обов’язків приймає Президія Всеукраїнської громадської організації „Національна сільськогосподарська палата України” за поданням Президента Всеукраїнської громадської організації „Національна сільськогосподарська палата України”.

Стаття 12. Контракти третейських суддів

12.1. Третейські судді виконують свої обов’язки на контрактній основі. Контракт укладається між організацією – засновником і третейським суддею, у контракті визначено взаємні права і обов’язки, а також порядок проведення виплат. Державні службовці можуть бути третейськими суддями лише в тому випадку, коли вони здійснюють цю діяльність на безоплатній основі.

Розділ IV. ТРЕТЕЙСЬКИЙ РОЗГЛЯД

Стаття 13. Компетенція третейського суду

13.1. Третейський суд, з додержанням вимог Конституції України, цивільного і господарського законодавства та закону України „Про третейські суди”, самостійно вирішує питання про наявність або відсутність у нього компетенції для розгляду відповідної справи.

13.2. Сторона має право заявити про відсутність у третейського суду компетенції стосовно переданого на його вирішення спору до початку розгляду справи по суті.

13.3. Якщо третейський суд дійде висновку щодо неможливості розгляду відповідного спору внаслідок відсутності у нього компетенції, третейський розгляд припиняється, а витрати, понесені третейським судом, відшкодовуються сторонами в рівних частинах.

13.4. При прийнятті позову третейський суд вирішує питання про наявність і дійсність угоди про передачу спору на розгляд третейського суду.

У разі, якщо третейський суд дійде висновку про відсутність або недійсність зазначеної угоди, він відмовляє у розгляді справи. Мотивована ухвала про відмову надсилається сторонам у 10-ти денний термін. При цьому заявнику разом з ухвалою повертаються матеріали позову.

13.5. Спірні питання щодо наявності компетенції третейського суду вирішує Голова третейського суду шляхом винесення відповідної ухвали.

Стаття 14. Визначення правил третейського розгляду

14.1. Правила розгляду справ третейським судом визначаються законом України „Про третейські суди”, цим Регламентом та третейською угодою.

14.2. З питань, не врегульованих Регламентом, третейський суд застосовує норми Закону

України "Про третейські суди" та може визначити власні правила третейського розгляду лише в тій частині, що не суперечить принципам організації та діяльності третейського суду, які визначені Законом.

14.3. Строки вчинення процесуальних дій, передбачених Регламентом, можуть бути продовжені лише за спільною згодою сторін та складу третейського суду, яким вирішується спір. Про продовження строку третейського розгляду постановляється відповідна ухвала.

Стаття 15. Гласність третейського розгляду

У разі, коли проти відкритого розгляду справи третейським судом висунуто хоча б однією стороною заперечення з мотивів додержання та збереження комерційної або банківської таємниці чи забезпечення конфіденційності інформації, справа розглядається у закритому засіданні.

Стаття 16. Місце проведення третейського розгляду

За загальним правилом місцем проведення третейського розгляду є місцезнаходження третейського суду. В окремих випадках, за згодою сторін, місце третейського розгляду визначається третейським судом з урахуванням усіх обставин справи, зокрема, зручності обраного місця третейського розгляду для сторін та складу третейського суду.

Стаття 17. Мова третейського розгляду

Розгляд справ у третейському суді провадиться українською мовою, якщо інше не передбачено угодою сторін.

Сторона, яка надає документи чи письмові докази мовою іншою, ніж мова третейського розгляду, повинна забезпечити їх переклад на мову чи мови третейського розгляду.

Стаття 18. Конфіденційність.

Голова третейського суду та його заступники, судді третейського суду не вправі розголошувати відомості та інформацію, що стали їм відомі під час третейського розгляду, без згоди сторін або їх правонаступників.

Стаття 19. Форма та зміст позовної заяви

19.1. Позовна заява подається у письмовій формі до третейського суду, де вона приймається помічником третейського судді або секретарем.

19.2. У позовній заяві повинні зазначатися:

- назва постійно діючого третейського суду ;
- дата подання позовної заяви;
- найменування і юридичні адреси сторін, які є юридичними особами, та/або прізвище, ім'я, по-батькові, дата народження, місце проживання і місце роботи сторін, які є фізичними особами;
- найменування і юридична адреса представника позивача, якщо він є юридичною особою або прізвище, ім'я, по-батькові, дата народження, місце проживання і місце роботи представника, який є фізичною особою у випадках, коли позов подається представником;
- зміст вимоги, ціна позову, якщо вимога підлягає оцінці;
- обставини, якими обґрунтовані позовні вимоги, докази, що їх підтверджують, розрахунок вимог;
- посилання на наявність третейської угоди між сторонами та докази її укладення;

- перелік письмових матеріалів, які додаються до позовної заяви;
- підпис позивача або його представника з посиланням на документ, що засвідчує повноваження представника;

19.3. До позовної заяви додаються документи, що підтверджують:

- наявність третейської угоди;
- обґрунтованість позовних вимог;
- повноваження представника;
- направлення копії позовної заяви іншій стороні (опис вкладення про відправлення цінного листа, виписка з реєстру поштових відправлень тощо).

19.4. Датою отримання позовної заяви вважається день реєстрації у Секретаріаті третейського суду позовної заяви, а в разі відправлення її поштою – дата штемпеля поштового відомства місця відправлення на конверті.

19.5. Секретаріат третейського суду проводить реєстрацію поданих позивачем документів і передає їх помічнику судді третейського суду. Помічник судді третейського суду комплектує подані позивачем документи і передає їх Голові третейського суду для вирішення питання щодо порушення третейського провадження та визначення складу третейського суду на підставі узгодженої сторонами пропозиції або за власним рішенням.

Стаття 20. Відзив на позовну заяву

20.1. Відповідач повинен надати третейському суду письмовий відзив на позовну заяву.

20.2. Відзив направляється позивачу та третейському суду в порядку та строки, що передбачені третейською угодою для вирішення відповідного спору, але не пізніше трьох днів до першого засідання третейського суду, який вирішує спір.

20.3. Неподання відповідачем відзиву у визначені строки не звільняє його в подальшому від виконання вимог третейського суду про надання відзиву на позов. Наслідки невиконання вимог третейського суду передбачаються третейською угодою сторін у третейському суді для вирішення конкретного спору.

20.4. Неподання відзиву на позов не є перешкодою для розгляду третейським судом спору по суті.

20.5. Якщо сторони не домовилися про інше, до прийняття рішення третейським судом сторона має право змінити, доповнити або уточнити свої позовні вимоги.

Стаття 21. Зустрічний позов

21.1. Відповідач вправі подати зустрічний позов для розгляду третейським судом, якщо такий позов є підвідомчим третейському суду та може бути предметом третейського розгляду відповідно до третейської угоди.

21.2. Зустрічний позов може бути подано на будь-якій стадії третейського розгляду до прийняття рішення по справі.

21.3. Третейський суд приймає зустрічний позов до спільного розгляду з первісним позовом, якщо обидва позови взаємно пов'язані та їх спільний розгляд є доцільним. Зокрема, коли вони впливають з одних і тих самих правовідносин або коли вимоги за ними можуть зараховуватися.

21.4. Зустрічний позов має відповідати вимогам ст.35, ст.37 закону України „Про третейські суди” та ст. 19 цього Регламенту.

21.5. Сторона зобов'язана надати відзив на пред'явлений до неї зустрічний позов у п'ятиденний строк. Голова третейського суду має право при наявності відповідного клопотання подовжити позивачу за первісним позовом строк для надання відповіді на зустрічний позов.

Стаття 22. Визначення ціни позову

22.1. Ціна позову визначається:

- у позовах про стягнення грошової суми – такою грошовою сумою;
- у позовах про витребування майна – ринковою вартістю такого майна;
- у позовах про визнання або зміну правовідносин – ринковою вартістю предмету правовідносин на момент подання заяви;
- у заявах про встановлення дії або бездіяльності – на підставі даних про майнові інтереси позивача;
- у позовах, які складаються з кількох самостійних вимог, -загальною сумою всіх вимог.

22.2. Якщо позовні вимоги, викладені у заяві, мають немайновий характер, позивач зобов'язаний вказати ціну позову.

22.3. Якщо позивач не визначив або неправильно визначив ціну позову, Голова третейського суду або склад третейського суду за власною ініціативою чи за вимогою позивача визначає ціну позову на підставі наявних даних.

22.4. В ціну позову включаються також вказані в позовній заяві суми неустойки (штрафу, пені), а якщо вони не вказані, - суми їх визначаються третейським судом, чи третейським суддею.

Стаття 23. Усунення недоліків позовної заяви

23.1. Якщо позовні матеріали подано без додержання вимог чинного цивільного і господарського законодавства та цього Регламенту, Голова третейського суду чи його заступник пропонує позивачу усунути виявлені недоліки протягом 5 календарних днів з моменту такої пропозиції.

23.2. До усунення недоліків справа залишається без руху, а при невиконанні пропозиції у встановлений строк подана позовна заява та додані документи залишаються без розгляду та підлягають поверненню позивачу.

Стаття 24. Відмова у третейському розгляді та повернення матеріалів позову

24.1. Голова третейського суду може відмовити у порушенні третейського провадження, якщо дійде висновку про відсутність або недійсність третейської угоди про передачу спору до третейського суду.

24.2. Якщо позивач не сплатив третейський збір, у розмірах та строки, що встановлені в ухвалі третейського суду, позовна заява залишається без руху і повертається позивачеві.

Стаття 25. Порушення третейського провадження

25.1. Голова третейського суду протягом 5 робочих днів з моменту отримання належно оформленої позовної заяви та усіх інших необхідних документів виносить ухвалу про порушення третейського провадження.

25.2. В ухвалі про порушення третейського провадження зазначаються правові підстави порушення провадження, визначається розмір третейського збору, що підлягає сплаті, та строк його сплати. Крім цього, у зазначеній ухвалі сторонам пропонується обрати третейських суддів із Списку третейських суддів та надати відзив на позов.

25.3. Секретар Третейського суду разом із текстом ухвали про порушення третейського провадження надсилає:

- позивачу – Регламент та Положення про постійно діючий третейський суд при Всеукраїнській громадській організації „Національна сільськогосподарська палата України” та Список третейських суддів постійно діючого третейського суду при Всеукраїнській громадській організації „Національна сільськогосподарська палата України”;

- відповідачу – копію позовної заяви, Положення і Регламент третейського суду та ухвалу про порушення справи.

Стаття 26. Процесуальні строки та порядок обміну документами

26.1. Строки, що передбачені цим Регламентом або встановлені третейським судом відповідно до його повноважень, починають обраховуватися з наступного дня після того, з якого починається строк, якщо не зазначено іншого.

26.2. Якщо день, з якого починається строк, є святковим або неробочим, строк починається нараховуватися у перший наступний робочий день, якщо не зазначено іншого. Якщо останній день строку є святковим або неробочим, строк спливає в кінці першого наступного робочого дня.

26.3. Повідомлення та документи вважаються пред'явлені у день їх отримання поштою і про це є підтвердження або у день, коли були отримані особисто стороною або її представником під розписку.

26.4. Позовна заява, відзив на позов, повістка, рішення, ухвала третейського суду направляються стороні лише рекомендованим листом або вручаються особисто під розписку.

26.5. Всі інші документи і повідомлення можуть бути направлені звичайним листом, або телефаксом, телеграфом, електронною поштою за умови їх підтвердження звичайним листом.

Стаття 27. Докази

27.1. Доказами є будь-які фактичні дані, на підставі яких третейський суд встановлює наявність або відсутність обставин, що обґрунтовують вимоги і заперечення сторін, та інші обставини, що мають значення для правильного вирішення спору.

Засоби доказування визначаються третейською угодою з урахуванням вимог чинного законодавства України.

27.2. Третейський суд може визначати належність та допустимість конкретних доказів.

Однак, обставини справи, які за законодавством повинні бути підтверджені певними засобами доказування, не можуть підтверджуватися жодними іншими засобами доказування.

27.3. Третейський суд самостійно визначає засоби доказування. Зокрема, ними можуть бути:

- пояснення сторін та третіх осіб;
- свідчення особи (письмові та усні);
- письмові та речові докази;
- висновки спеціаліста;
- висновки експерта;
- аудіо- та відеозаписи;
- інші засоби доказування, які будуть визнані достовірними та належними з огляду на конкретні обставини справи.

27.4. Кожна сторона третейського розгляду повинна довести ті обставини, на які вона посилається як на підставу своїх вимог чи заперечень.

27.5. Третейський суд має право вимагати від сторін надання доказів, необхідних для повного, всебічного і об'єктивного вирішення спору.

27.6. Якщо третейський суд визнає за необхідне одержати документи від осіб, які не є учасниками третейського розгляду, він своєю ухвалою уповноважує сторони, або одну із сторін одержати відповідні документи та надати їх третейському суду. Третейський суд самостійно або на прохання сторони може звернутися до компетентного органу з проханням про сприяння в отриманні необхідних доказів.

27.7. Третейський суд, оцінюючи докази, визначає їх достовірність та вагомість у справі, керуючись при цьому внутрішнім переконанням, яке має бути обґрунтованим і встановленим на підставі аналізу матеріалів.

27.8. Ненадання витребованих третейським судом доказів, інших документів не є перешкодою для третейського розгляду справи, якщо причина їх ненадання буде визнана третейським судом поважною.

27.9. Сторони повинні надавати третейському суду докази в оригіналах чи належним чином засвідчених копіях. Всі зібрані письмові докази, разом з процесуальними документами сторін (позовна заява, відзив на позов тощо) повинні зберігатися у справі в прошитому та пронумерованому вигляді.

Стаття 28. Забезпечення позову

28.1. Якщо сторони не домовились про інше, третейський суд може, за заявою будь-якої сторони, розпорядитися про вжиття певною стороною таких забезпечувальних заходів щодо предмету спору, які він вважає необхідними, з урахуванням положень цивільного та господарського процесуального законодавства.

Стаття 29. Призначення експертизи

29.1. З метою правильного вирішення спору третейський суд має право зобов'язати сторони чи одну із сторін замовити проведення експертизи для роз'яснення питань, що потребують спеціальних знань, про що третейський суд виносить відповідну ухвалу.

29.2. В ухвалі про призначення експертизи визначаються: питання, які підлягають роз'ясненню експертом; назва експертної установи; прізвище, ім'я та по-батькові експерта (експертів), що має здійснити експертизу; вимоги до сторін або учасників третейського розгляду про надання необхідної інформації для підготовки достовірного висновку експертизи; строк проведення експертизи та хто із сторін буде сплачувати її вартість.

29.3. Підстави та порядок відводу експерта визначаються цим Регламентом або угодою сторін третейського розгляду для вирішення конкретного спору.

Стаття 30. Протокол засідання третейського суду

30.1. Протокол засідання третейського суду ведеться лише в разі наявності угоди між сторонами про ведення протоколу. Для ведення протоколу за згодою третейських суддів (третейського судді) сторонами може бути призначений секретар третейського розгляду. За його відсутності третейські судді можуть обрати секретаря із складу (крім голови) третейського суду, яким вирішується спір.

30.2. Підстави та порядок відводу секретаря визначаються регламентом третейського суду або угодою сторін третейського розгляду для вирішення відповідного спору.

30.3. У протоколі засідання третейського суду зазначається:

- найменування третейського суду ;
- склад третейського суду;
- місце, дата, час початку та час закінчення слухання справи;
- найменування сторін, їхніх представників, свідків, експертів, інших осіб, які беруть участь у розгляді справи;
- заяви та клопотання сторін;
- вказівки та вимоги до сторін по справі, висунуті третейським судом;
- розклад засідань третейського суду;
- зміст пояснень сторін та інших осіб, які беруть участь у справі;
- подані під час третейського розгляду докази, відомості про їх огляд;
- узгоджене сторонами питання про необхідність зберігання та умови зберігання рішень третейського суду;
- витрати, понесені сторонами.

Протокол підписується всіма третейськими суддями, які розглядали справу, та секретарем судового засідання.

30.4. Третейський суд протягом трьох днів з моменту складання протоколу на підставі відповідного клопотання сторони може внести зміни та/або доповнення до його тексту.

Стаття 31. Підготовка справи до третейського розгляду

31.1. Третейський суд в порядку підготовки справи до третейського розгляду протягом п'яти днів визначається щодо наявності усіх належно оформлених документів по даній справі. У разі необхідності, він вимагає від сторін додаткові письмові пояснення, докази та інші документи.

31.2. Рішення третейського суду про дату, час, місце засідання надсилається сторонам не пізніше ніж за десять днів до засідання.

Стаття 32. Строк третейського розгляду

32.1. Строк третейського провадження у справі не повинен перевищувати 2-х місяців від дня одержання позовної заяви.

32.2. У виняткових випадках Голова третейського суду чи його заступники мають право продовжити строк вирішення спору, але не більш як на один місяць.

Стаття 33. Участь та права сторін у засіданні третейського суду

33.1. Третейський розгляд здійснюється у засіданні третейського суду за участю сторін або їх представників, якщо сторони не домовилися про інше щодо їхньої участі в засіданні. Третейський суд вправі визнати явку сторін у засідання обов'язковою.

33.2. Третейський суд може відкласти розгляд справи у разі неявки в судове засідання однієї із сторін або будь-кого із інших осіб, що беруть участь у справі, які повідомлені у встановленному порядку про час і місце судового засідання, з причин, визнаних третейським судом поважними. У випадку повторної неявки без поважних причин, третейський суд розглядає справу на підставі наявних у справі матеріалів.

33.3. Третейський суд під час розгляду справи забезпечує додержання принципу змагальності сторін, рівні можливості та свободу сторонам у наданні ними доказів і у доведенні перед третейським судом їх переконливості.

33.4. Сторони мають право ознайомлюватися з матеріалами справи, робити з неї витяги, знімати копії, брати участь у дослідженні доказів, подавати клопотання, давати письмові та усні пояснення, заперечувати проти клопотань і доводів інших учасників розгляду, заявляти відводи, користуватися іншими правами відповідно до третейської угоди у третейському суді для вирішення конкретного спору.

33.5. Сторони в третейському суді та під час засідання третейського суду дотримуються вимог культури та правового етикету.

Стаття 34. Судове засідання

34.1. Третейський розгляд справи відбувається у відкритому судовому засіданні, за винятком випадків, передбачених п.1.2. цього Регламенту.

34.2. У випадку колегіального розгляду справи третейським судом призначається суддя-доповідач, який викладає обставини справи, вимоги позивача, заперечення та пояснення відповідача, зміст долучених до справи документів.

34.3. Після заслуховування пояснень сторін, аналізу письмових та речових доказів, висновків експертів та інших доказів, третейський суд вирішує питання щодо :

- відмови позивача від позову;

- визнання відповідачем позову;
- укладення мирової угоди;
- відкладення розгляду справи;
- зупинення провадження по справі;
- припинення провадження по справі;
- залишення позову без розгляду.

Розділ V. РІШЕННЯ ТРЕТЕЙСЬКОГО СУДУ

Стаття 35. Прийняття рішення третейським судом

35.1. Рішення третейського суду приймається після дослідження усіх обставин справи третейським суддею, що одноособово розглядав справу, або більшістю голосів третейських суддів, які входять до складу третейського суду.

У разі розгляду справи колегіально, третейський суддя, який не згодний з рішенням, зобов'язаний викласти у письмовій формі свою окрему думку, що приєднується до справи.

35.2. Рішення оголошується у засіданні третейського суду. Третейський суд вправі оголосити лише резолютивну частину рішення. Мотивоване рішення направляється сторонам у термін п'ять днів з дня оголошення резолютивної частини рішення.

35.3. У разі відмови сторони одержати рішення третейського суду або її неявки без поважних причин у засіданні суду, де воно оголошується, рішення вважається таким, що оголошене сторонам, про що на рішенні робиться відповідна відмітка, а копія такого рішення надсилається такій стороні.

Стаття 36. Вимоги до рішення третейського суду

36.1. Рішення третейського суду викладається у письмовій формі та підписується третейським суддею, який одноособово розглядав справу, або повним складом третейського суду, що розглядав справу, в тому числі і третейським суддею, який має окрему думку.

36.2. Рішення третейського суду скріплюється підписом керівника та круглою печаткою юридичної особи – засновника цього третейського суду.

36.3. У рішенні третейського суду повинні бути зазначені:

- назва третейського суду;
- дата прийняття рішення;
- склад третейського суду і порядок його формування;
- місце третейського розгляду;
- сторони, їх представники та інші учасники судового розгляду, що брали участь у розгляді справи;
- висновок про компетенцію третейського суду, обсяг його повноважень за третейською угодою;
- стислий виклад позовної заяви, відзиву на позовну заяву, заяв, пояснень, клопотань сторін, та їхніх представників, інших учасників третейського розгляду;
- встановлені обставини справи, підстави виникнення спору, докази, на підставі яких прийнято рішення, зміст мирової угоди, якщо вона укладена сторонами. Мотиви, з яких третейський суд відхилив доводи, докази та заявлені під час третейського розгляду клопотання сторін;
- висновок про задоволення позову або про відмову в позові повністю або частково по кожній із заявлених вимог;
- норми законодавства, якими керувався третейський суд при прийнятті рішення.

36.4. Висновки третейського суду, що містяться в рішенні по справі, не можуть залежати від настання або ненастання будь-яких обставин. Вони ґрунтуються на Законі.

36.5. У разі задоволення позовних вимог у резолютивній частині рішення зазначаються:

- сторона, на користь якої вирішено спір;
- сторона, з якої за рішенням третейського суду має бути здійснено стягнення грошових сум та/або яка зобов'язана виконати певні дії або утриматися від виконання певних дій;
- розмір грошової суми, яка підлягає стягненню, та/або дії, які підлягають виконанню або від виконання яких сторона має утриматись за рішенням третейського суду;
- строк сплати коштів та/або строк і спосіб виконання таких дій;
- порядок розподілу витрат, пов'язаних з вирішенням спору третейським судом;
- інші обставини, які третейський суд вважає за необхідне зазначити.

Стаття 37. Додаткове рішення

37.1. Якщо сторони не домовилися про інше, будь-яка із сторін, повідомивши про це іншу сторону, може протягом семи днів після одержання рішення звернутися до третейського суду із заявою про прийняття додаткового рішення щодо вимог, які були заявлені під час третейського розгляду, але не знайшли відображення у рішенні.

37.2. Заява про прийняття додаткового рішення розглядається тим складом третейського суду, який вирішував спір, протягом семи днів після її одержання третейським судом. За результатами розгляду заяви приймається додаткове рішення, яке є складовою частиною рішення третейського суду, або виноситься мотивована ухвала про відмову у задоволенні заяви та прийняття додаткового рішення.

Стаття 38. Роз'яснення рішення

38.1. Якщо сторони не домовилися про інше, будь-яка із сторін, повідомивши про це іншу сторону, має право протягом семи днів після одержання рішення звернутися до третейського суду із заявою про роз'яснення резолютивної частини рішення.

Заяву про роз'яснення резолютивної частини рішення має бути розглянуто тим складом третейського суду, який вирішував спір, протягом семи днів після її одержання третейським судом.

38.2. За результатами розгляду заяви виноситься ухвала про роз'яснення рішення, яка є складовою частиною рішення, або мотивована ухвала про відмову у роз'ясненні рішення. Здійснюючи роз'яснення резолютивної частини рішення, третейський суд не має права змінювати зміст рішення.

Стаття 39. Виправлення рішення

39.1. Третейський суд у тому ж складі, з власної ініціативи або за заявою сторони третейського розгляду, може виправити у рішенні описки, арифметичні помилки або будь-які інші неточності, про що виноситься ухвала, яка є складовою частиною рішення.

Стаття 40. Обов'язковість рішення третейського суду

40.1. Сторони, які передали спір на вирішення до третейського суду, зобов'язані добровільно виконати рішення третейського суду, без будь-яких зволікань чи застережень. Сторони та третейський суд вживають усіх необхідних заходів з метою забезпечення виконання рішення третейського суду.

Стаття 41. Оскарження рішення третейського суду

41.1. Рішення третейського суду є остаточним і оскарженню не підлягає, крім випадків, передбачених Законом України „Про третейські суди”.

Рішення третейського суду може бути оскаржено стороною у випадках, передбачених Законом України „Про третейські суди”, до компетентного суду відповідно до ст. 2 Закону України „Про третейські суди”.

41.2. Рішення третейського суду може бути оскаржено та скасовано лише з таких підстав:

- справа, по якій прийнято рішення третейського суду, не підвідомча третейському суду відповідно до ст.27 Закону України „Про третейські суди”;
- рішення третейського суду прийнято у спорі, не передбаченому третейською угодою, або цим рішенням вирішені питання, які виходять за межі третейської угоди. Якщо рішенням третейського суду вирішені питання, які виходять за межі третейської угоди, то скасовано може бути лише ту частину рішення, що стосується питань, які виходять за межі третейської угоди;
- третейську угоду визнано недійсною компетентним судом;
- склад третейського суду, яким прийнято рішення, не відповідає вимогам статей 16-19 Закону України”Про третейські суди”;

41.3. Заяву про скасування рішення третейського суду може бути подано до компетентного суду протягом трьох місяців з дня прийняття рішення третейським судом.

Скасування компетентним судом рішення третейського суду не позбавляє сторони права повторно звернутися до третейського суду, крім випадків, передбачених цією статтею.

41.4. У разі, якщо рішення третейського суду скасовано повністю або частково внаслідок визнання компетентним судом недійсною третейської угоди або через те, що рішення прийнято у спорі, який не передбачений третейською угодою, чи цим рішенням вирішені питання, що виходять за межі третейської угоди, відповідний спір не підлягає подальшому розгляду в третейських судах.

Стаття 42. Ухвали третейського суду

42.1. З питань, що виникають у процесі розгляду справи і не стосуються суті спору, третейський суд виносить ухвали.

Стаття 43. Припинення третейського розгляду

43.1. Третейський суд виносить ухвалу про припинення третейського розгляду в таких випадках:

- спір не підлягає вирішенню в третейських судах України;
- є рішення компетентного суду між сторонами, з того ж предмета і з тих самих підстав;
- позивач відмовився від позову;
- сторони уклали угоду про припинення третейського розгляду;
- підприємство, установу чи організацію, які є стороною третейського розгляду, ліквідовано;
- третейський суд є некомпетентним щодо переданого на його розгляд спору;
- у разі смерті фізичної особи, яка була стороною у справі, якщо спірні правовідносини не допускають правонаступництва.

Стаття 44. Зберігання матеріалів справ, розглянутих третейським судом

44.1. Справи, розглянуті третейським судом, зберігаються в архіві третейського суду протягом 10 років з дня прийняття рішення третейським судом.

Розділ VI. ВИКОНАННЯ РІШЕННЯ ТРЕТЕЙСЬКОГО СУДУ.

Стаття 45. Виконання рішення третейського суду

- 45.1. Рішення третейського суду виконується зобов'язаною стороною добровільно, в порядку та строки, що встановлені в рішенні.
- 45.2. Якщо в рішенні строк його виконання не встановлений, рішення підлягає негайному виконанню.
- 45.3. Виконання рішення третейського суду, якщо воно потребує вчинення дій органами державної влади, органами місцевого самоврядування та їх службовими особами, здійснюється за умови видачі компетентним судом виконавчого документа.

Стаття 46. Порядок видачі виконавчого документа

- 46.1. Заява про видачу виконавчого документа може бути подана до компетентного суду протягом трьох років з дня прийняття рішення третейським судом. Така заява підлягає розгляду компетентним судом протягом 15 днів з дня її надходження до суду. Про час і місце розгляду заяви повідомляються сторони, проте неявка сторін чи однієї із сторін не є перешкодою для судового розгляду заяви.
- 46.2. При розгляді заяви про видачу виконавчого документа компетентний суд повинен витребувати справу з постійно діючого третейського суду, в якому зберігається справа, яка має бути направлена до компетентного суду протягом п'яти днів від дня надходження вимоги. У такому випадку строк вирішення заяви про видачу виконавчого документа продовжується до одного місяця.
- 46.3. Ухвала про видачу виконавчого документа направляється сторонам протягом п'яти днів з дня її прийняття.
- 46.4. Сторона, на користь якої виданий виконавчий документ, одержує його безпосередньо у компетентному суді.
- 46.5. Після розгляду компетентним судом заяви про видачу виконавчого документа справа підлягає поверненню до постійно діючого третейського суду.
- 46.6. Компетентний суд відмовляє в задоволенні заяви про видачу виконавчого документа, якщо:
- 1) на день прийняття рішення за заявою про видачу виконавчого документа рішення третейського суду скасовано компетентним судом;
 - 2) справа, по якій прийнято рішення третейського суду, не підвідома третейському суду відповідно до закону;
 - 3) пропущено встановлений цією статтею строк для звернення за видачею виконавчого документа, а причини його пропуску не визнані судом поважними;
 - 4) рішення третейського суду прийнято у спорі, не передбаченому третейською угодою, або цим рішенням вирішені питання, які виходять за межі третейської угоди. Якщо рішенням третейського суду вирішені питання, які виходять за межі третейської угоди, то скасовано може бути лише ту частину рішення, що стосується питань, які виходять за межі третейської угоди;
 - 5) третейська угода визнана недійсною компетентним судом;
 - 6) склад третейського суду, яким прийнято рішення, не відповідав вимогам статей 16-19 Закону України „Про третейські суди”;
 - 7) рішення третейського суду містить способи захисту прав та охоронюваних інтересів, які не передбачені законами України;
 - 8) постійно діючий третейський суд не надав на вимогу компетентного суду відповідну справу.
- 46.7. Ухвала компетентного суду про відмову у видачі виконавчого документа, якщо вона не була оскаржена в апеляційному порядку, набирає законної сили після закінчення строку на апеляційне оскарження. У разі подання апеляції ухвала компетентного суду набирає законної сили після розгляду справи судом апеляційної інстанції.

46.8. Сторони мають право протягом 15 днів після винесення компетентним судом ухвали про відмову у видачі виконавчого документа оскаржити цю ухвалу в апеляційному порядку. Після набрання законної сили ухвалою про відмову у видачі виконавчого документа спір між сторонами може бути вирішений компетентним судом у загальному порядку.

Стаття 47. Примусове виконання рішення третейського суду

47.1. Рішення третейського суду, яке не виконано добровільно, підлягає примусовому виконанню в порядку, встановленому Законом України "Про виконавче провадження".

47.2. Виконавчий документ, виданий на підставі рішення третейського суду, може бути пред'явлений до примусового виконання в строки, встановлені Законом України "Про виконавче провадження".

Розділ VII. ВИТРАТИ, ПОВ'ЯЗАНІ З ВИРІШЕННЯМ СПОРУ ТРЕТЕЙСЬКИМ СУДОМ

Стаття 48. Збори і витрати третейського суду.

48.1. До складу витрат, пов'язаних з вирішенням третейського спору третейським судом належать:

- 1) реєстраційний та третейський збір, розмір, строки та порядок сплати якого визначаються цим Регламентом;
- 2) витрати, понесені третейськими суддями у зв'язку з участю у третейському розгляді, у тому числі документально підтверджені витрати, понесені третейськими суддями на оплату проїзду до місця вирішення спору;
- 3) витрати, пов'язані з оплатою послуг експертів, перекладачів, якщо такі були запрошені чи призначені для участі в третейському розгляді;
- 4) витрати, пов'язані з оглядом і дослідженням речових та письмових доказів;
- 5) витрати понесені свідками в зв'язку з участю в судовому засіданні третейського суду;
- 6) витрати, пов'язані з оплатою стороною, на користь якої було прийнято рішення третейського суду, послуг представника, пов'язаних із наданням правової допомоги;
- 7) витрати, пов'язані з організаційним забезпеченням третейського розгляду;
- 8) інші витрати, підтверджені документально та безпосередньо пов'язані з розглядом спору у третейському суді.

Витрати, зазначені у пунктах 2 - 5 цієї статті, під час третейського розгляду несе Позивач, або сторона, яка користується послугами представника, або подала клопотання про виклик свідків, експертів, перекладачів, огляд і дослідження речових та письмових доказів у їх місцезнаходженні.

48.2. Третейський суд може прийняти рішення про здійснення витрат, пов'язаних з викликом свідків, експертів, перекладачів, огляд і дослідження речових та письмових доказів у їх місцезнаходженні та інше, з наступним їх стягненням із сторін спору в порядку, визначеному цим Регламентом, про що зазначається в рішенні чи ухвалі третейського суду.

Стаття 49. Реєстраційний та третейський збір та порядок його сплати.

49.1. Реєстраційний збір – це одноразовий платіж, який сплачується Позивачем при поданні позовної заяви до третейського суду. Даний збір є безповоротним (не підлягає поверненню).

49.2. Розмір реєстраційного збору становить:

- для фізичних осіб – 150 грн.;

- для юридичних осіб – 500 грн.

49.3. Сплата реєстраційного збору проводиться на Розрахунковий рахунок засновника третейського суду – Всеукраїнської громадської організації „Національна сільськогосподарська палата України”, код ЄДРПОУ 26581715, отримувач – Всеукраїнська громадська організація „Національна сільськогосподарська палата України”, з зазначенням призначення платежу: "Реєстраційний збір за подання позовної заяви (найменування Позивача) до (найменування Відповідача) про (вказівка на предмет позову).

49.4. До позовної заяви обов'язково додається квитанція (платіжне доручення) про сплату реєстраційного збору.

49.5. Реєстраційний збір у випадках подання позову про стягнення сум неповернутих споживчих кредитів чи стягнення заборгованості за надані комунальні платежі становить 50 грн.

49.6. Третейський збір — це платіж, який сплачується по кожній прийнятій до розгляду справи для покриття загальних витрат, пов'язаних з діяльністю третейського суду.

49.7. Розмір третейського збору визначається Головою третейського суду за правилами даного Регламенту. Ухвала (Повідомлення) про розмір збору направляється на адресу Позивача та підлягає сплаті протягом 5 днів з дати її отримання.

49.8. До надходження третейського збору в розмірі, що вказаний в ухвалі (Повідомленні), на рахунок Всеукраїнської громадської організації „Національна сільськогосподарська палата України”, справа в третейському суді залишається без руху.

49.9. Сплата третейського збору та витрат проводиться на Розрахунковий рахунок засновника Третейського суду – Всеукраїнської громадської організації „Національна сільськогосподарська палата України”, код ЄДРПОУ 26581715, отримувач – Всеукраїнська громадська організація „Національна сільськогосподарська палата України”, з зазначенням призначення платежу: "Третейський збір (витрати) за розгляд спору за позовом (найменування Позивача) до (найменування Відповідача) про (вказівка на предмет позову).

49.10. Сума третейського збору вираховується в залежності від ціни позову у відповідності із наступною шкалою:

Сума позову в гривнях	Третейський збір в гривнях
До 1000	500
від 1001 до 5000	600 + 9% від суми позову вище 1000
від 5001 до 10000	800 + 8% від суми позову вище 5000
від 10001 до 25000	1000 + 7% від суми позову вище 10000
від 25001 до 50000	1200 + 6% від суми позову вище 25000
від 50001 до 100000	3000 + 4 % від суми позову вище 50000
від 100001 до 200000	5000 + 3 % від суми позову вище 100000
від 200001 до 500000	8000 + 2 % від суми позову вище 200000
від 500001 до 1000000	14000 + 1 % від суми позову вище 500000
від 1000001 до 5000000	19000 + 0,5 % від суми позову вище 1000000
вище 5000001	39000 + 0,3 % від суми позову вище 5000000

49.11. Розмір третейського збору при розгляді немайнових спорів:

- для фізичних осіб – 900 грн.;
- для юридичних осіб – 4 900 грн.

49.12. Розмір третейського збору у випадках подання позову про стягнення сум неповернутих споживчих кредитів чи стягнення заборгованості за надані комунальні платежі, якщо сума позову не перевищує 50 000 грн., становить 5% від ціни позову, але не менше 100 грн.

49.13. Третейський збір може бути сплачений як грошовими коштами так і в іншому матеріальному еквіваленті, вартість якого встановлюється за взаємною згодою сторін. Для сплати третейського збору в матеріальному еквіваленті сторона повинна подати заяву, яка розглядається Головою третейського суду протягом трьох днів з моменту отримання. Про результати розгляду заяви виноситься мотивована ухвала.

49.14. Якщо без залучення до справи іншого Відповідача, справа не може бути розглянута по суті, а цей Відповідач не дає згоди на розгляд спору у третейському суді, третейський суд повертає Позивачу 80% суми третейського збору.

49.15. Якщо Позивач відкликав позов після надіслання ухвали про розгляд справи, але до першого слухання, Позивачу повертається 50 % суми третейського збору.

49.16. Про часткове повернення третейського збору зазначається в ухвалі чи в рішенні третейського суду.

49.17. Як виняток, Голова третейського суду за заявою Позивача при особливо великій ціні позову (вартості майна), вправі прийняти рішення про зменшення суми третейського збору (витрат).

49.18. Сторони, спільно чи окремо кожна сторона, несуть відповідальність перед третейським судом за оплату всіх третейських зборів до того часу, поки усі вони не будуть сплачені. Будь-який спір щодо сплати третейських зборів розглядається Головою третейського суду чи його заступником з викликом зацікавлених сторін.

Стаття 50. Гонорари третейських суддів

50.1. Сума гонорарів третейських суддів є частиною загальної суми третейського збору.

Гонорар третейського судді становить 30-50 відсотків від суми сплаченого третейського збору, який не підлягає поверненню.

У разі розгляду справи третейським судом в складі одного або трьох третейських суддів сума гонорару, підлягає поділу на число третейських суддів, що брали участь у справі. Якщо спір розглядається п'ятьма і більше третейськими суддями, розмір третейського збору, що підлягає оплаті, підвищується на 20 % від визначеного вище.

50.2. Гонорар третейському судді (суддям) виплачується Всеукраїнською громадською організацією „Національна сільськогосподарська палата України” після розгляду справи по суті та винесення процесуального рішення.

Стаття 51. Порядок сплати третейського збору у випадку збільшення позовних вимог.

51.1. При збільшенні розміру позовних вимог, Позивач повинен доплатити третейський збір, відповідно до нової ціни позову.

51.2. У випадку недоплати третейського збору відповідно до нової ціни позову, третейський суд вправі залишити заяву про збільшення позовних вимог без розгляду.

Стаття 52. Третейський збір у випадку зустрічного позову.

52.1. До зустрічного позову застосовуються ті ж самі правила щодо обчислення суми третейського збору, що і до первісного позову.

Стаття 53. Витрати сторін на своїх представників.

53.1. Витрати сторін у зв'язку з захистом своїх інтересів через представників у третейському суді несе кожна сторона окремо.

53.2. Витрати, понесені стороною на користь якої винесене рішення, у зв'язку з захистом своїх інтересів у третейському суді через представників, можуть бути покладені на протилежну сторону в тій мірі, в якій третейський суд визнає їх обґрунтованими і розумними.

Стаття 54. Розподіл витрат, пов'язаних з вирішенням спору третейським судом.

54.1. Витрати, пов'язані з вирішенням спору третейським судом, покладаються на сторону, проти якої було винесено рішення, якщо третейською угодою не передбачено інше.

54.2. Якщо позов задоволено частково, витрати, пов'язані з вирішенням спору третейським судом, покладаються на обидві сторони пропорційно розміру задоволених вимог.

54.3. Порядок розподілу витрат, пов'язаних з вирішенням спору третейським судом, зазначається у рішенні або ухвалі третейського суду.

54.4. У випадку затримок в судовому розгляді, спричинених діями однієї з сторін і не визнаних третейським судом поважними і доцільними, третейський суд може стягнути на користь другої сторони зайві витрати, яких вона зазнала внаслідок недоцільних або несумлінних дій другої сторони.

Розділ VIII. ВНЕСЕННЯ ЗМІН ТА ДОПОВНЕНЬ

Стаття 55. У разі внесення змін та доповнень до цього Регламенту за рішенням Президії Всеукраїнської громадської організації „Національна сільськогосподарська палата України”, Дирекція в особі Генерального директора протягом 15 днів подає заяву про їх перереєстрацію до Міністерства юстиції України у встановленому Законами України порядку.